

наляжаци бой. Турцитѣ телеграфически се споразумѣхъ и испратихъ войска срѣщу него отъ три точки: отъ Сливенъ, Нова-Загора и Казанлъкъ, гдѣто гласътъ на първий топъ пукна и екна въ Казанлъшкото корито мѣжду Стара Планина и Срѣдна гора, щото на всѣкъдѣ се чуваше неговийтъ непрѣстаненъ ревъ и тупотъ, като да извѣстяваше скорошното освобождение на угнѣтений 5 вѣка български народъ и частно на всѣки българинъ; а пакъ за турцитѣ общо недоразумение и упадъкъ въ силата на духътъ че не ще можтъ да противостоятъ срѣщу погнавший ги вече неприятель. Бойтъ се захваналъ и отъ двѣтѣ страни съ сериозность, туптенията на топоветѣ на врѣмени и нушечнитѣ гърмежи извѣстявахъ, че е захванатъ юнашки, които продължавахъ да се чуватъ прѣвъ дена си пѣщо часа кждѣ 4 — 5 и се позаглушихъ. Руситѣ се бихъ него день при селото Ени Махле (Нова Махла), прогонватъ турцитѣ кждѣ Казанлъкъ и вечерята пристигатъ до селото Ухланлий; въ което станало и тамъ страшенъ бой помѣжду единтѣ и другитѣ, щото руситѣ съ опълченцитѣ немогли да влѣзатъ въ него, а покрай планината като държали линията, сполучили да завзематъ Мъглишь и да приношуватъ, едното крило тамъ, а другото при Ухланлий, въ което турцитѣ одържали нея нощъ отбранителна линия.

На другий день въ вторникъ 5-ий Юлий утринята ставатъ рано и двѣтѣ страни и се приготвяватъ пакъ за бой. И този день нѣмаше никаква разлика отъ първия, щото слънцето си печеше силно и безмълвно по тихото ясно небе, като че не го бѣше никакъ грижа за дѣто се рѣшаваше съдбата на единъ градъ съ околността му заедно и да променеше нѣкакъ видътъ си. Бойтъ пакъ се почнова изново при Ухланлий, руситѣ насилватъ и сполучватъ да отместятъ турцитѣ отъ позицитѣ имъ и да ги накаратъ да се приближаватъ къмъ градътъ; които, като видѣхъ още отъ вечерята, че Мъглишь мина въ руски рѣцѣ и нктътъ за къмъ Казанлъкъ имъ е отворенъ, неможихъ да постоинствуватъ, а прѣдприехъ да се защищаватъ на истокъ отъ него въ Казанлъшкитѣ лозя, насърдчани и под-